

GAZETA

NU
NU STRĂINISMULU
S'OLIGARCHIA
NICI SULIMANULU CORUMPETORU

CI
CI ROMĂNISMULU.
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SEU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI:

Pe unu anu (52 numere)	lei 24.
Pe gese luni (26 numere)	lei 12.
Unu singuru esemplaru	banu 50.
Linia de reclame si insertiuni	lei 2

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de catu la admi-
nistratiunea diarului, pe bani gata.

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN No. 11.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA.

ABONAMENTELE

INCEPU NUMAI CU NR. 1, 13, 26 SI 39.

PENTRU DISTRICTES I STRAINETATE:

Pe unu anu (52 numere)	lei 27.
Pe gese luni (26 numere)	lei 14.
Unu singuru esemplaru	banu 55.
Linia de anuntiuri	banu 30.
Pentru strainatate, pe anu (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se tramitu prin mandate po-
stale; din strainetate in numeraru.

Diarulu apare ua data pe septemana : DUMINECA. — Administratore, TOMA I. STOENESCU.

RECUNOSCINTA JIDOVESCA

Copie fidelă dupe *Le Monde Illustré* (No. 1028 din 23 Decembre, 1874) care, in josul acestui desemn, adauga urmatoarea aplicatiune : «Orientul. — Ro-
mania. — Demonstratiune militara, la Iasi, in contra jidanilor. Desemnul de d. Férat, dupa schita d-lui Schomberg, corespondintele nostru.»
Ast-fel sciū ovreii să ne fie recunoscători pentru că' lăsăm să ne jefuască. Place-vă, d-lor deputați și senatori? Place-vă, d-lor ministrii? Place-vă, Români!

S U M A R I U

1. — Ovreiade, — pupa-i-ar în bot cine 'i-a adus și cine 'i protego.
2. — Săptămâna, de TITI.
3. — Cântecul unui postulant, asa e lumea.
4. — Depeși telegrafice din Ramidava, de ARGOSU.
5. — Buchetul de călătorie, poezie de D. URSIANU VALE-RIANU.
6. — Carte deschisă către iudovimea de la noi
7. — Cartoforul, poezie — Așa e?
8. — O lacrimă, poezie de DIMITRIE ILIESCU.
9. — Călugărița, poezie.
10. — Curierele Ghimpelui.
11. — Societatea Economia Aurora din Târgoviște.
12. — Bibliografie. Calendarul LECTORULUI ROMÂN.

O V R E I A D E

Domnilor ministrii, e nevoie mare!
Ovreimea totă mi s'a strinsu la sfat
Cum se strîngă gramada muscele la sora
Pe o fieră murtă se'u pe un vînatu,

Ci-că voru cu toții drepturi se posedă,
Pena cându Kir Leib se fie bancheru?
Balabusti'i place ca și ea se ședă
P'unu auritu scaun de la ministru!

Cremieux, tîrtanul cu corne bălțate,
Spindul verdu și uscate cetii lui babo
A datu România mai pe jumătate
Celor ce mănăncă numai usturoiu.

Pentru Conferința au făcutu o carte
Plină de brașove; ce nu 'ți da prin gându;
Ș'a mersu cu minciuna atatu de departe
În cătu diplomații s'orū stramba ridendū.

Brătianu bagă pe Jidovi în apă,
Și Cogălnicenu 'i da afar' din satu.
Numai Boierescu scie de adapă
Pe ovrei cu drepturi, țera ca... regatu!

Iepurenu'i frate cu Leiba Cahana.
Dêru Bolleac smintitul în frige de vii
Pene când se 'ntempla ca, gustand pomana,
Sê 'njure pe Roșii ca bași zavergii.

Și nici că se află perciunatu în țera
Care să nu fie arsū și spenzuratu!
Trebui dêru Românii cu toții se përa,
Ca se fie Juda cu drepturi în statū.

Ba chiaru și oștirea prin stampă e dată.
Soldații, ca hoții, cu petre armați,
Omora Jidanii prin case, pe strada,
Ca haite de codru, êru nu ca soldați,

E lata! Resbelulu nu'i astădi nimica.
Ovrii suntū totulu și ei ne 'ngrozescū!
Ați trebui se dicemū Tirtanilorū frica
Că 'n țeri departate de rēu ne vorbescū.

Se pôte ca Leib se'u Ițik se cêra
Unu postu de ministru. Ce diceți? Vê dați?
Arū fi ceva nostimū : noi toți dați afară
Ș'ovrei ministrii, primari, deputați!

S E P T Ě M Ā N A

Măine sâmbătă se serbeză născerea lui Isus Christos cellu mai demagogu între demagogii ce a existat și va exista cât lumea și pământul..

Mare chi-f, cum vedeți, adăsta pe demagogii noștri, astă-đi când suntū la putere, avend pe mână lor, prin usurpățiune, punga țerrei, dispunend de tôte berechieturile, h vaeturile și selameturile numai pentru în parte-le folos...

Dêră... nu le ajută sfantul Sarsailă se le fie cu tiena, ci 'nsărcină pe allesul se'u, anume Midhadpacea, se le tulbure odihna...

Bum! Bum! Bum!

Una-sută-una kruppuri ghintuite, bubind ca trăsnetu, anunță, fidelilor și infidelilor, că majestatea-sa Abdul-Hamid, pe care Allah se'lū ție în a sa sântă pōlă, și strelcitul se'u vizir Midhadpacea, pe care Hamid se'lū abă în alu se'u bunū nazar, s'au induratū, a da tutulor supușilor lor unū f-lū de agemū-pillaf numitu Constituțiune...

Ama i bre Constituția!

În acêstă Șartă-pillaf scrisū esta, că pe viitor nu sultanul nici viziral, va spēdura, va skingtui, va omori pe ghauri, ci corpurile lingușitōre, în cari vorū intra atăți Turci căți și ghauri... fiind

corpuri lingușitōre, leite și tieluite ca ale rēposatului întru fericire conului Mascarache... de orașu, descendintele repositului întru spēndurātōre conului Ilie... de codru...

Dêră generositatea imperială și bunătatea vizirială nu se mărgini aci, ci întinse dreptul d'a gusta, obligatoriū, din agemū-pillaful ottomanū și chiar Cara-iflacul...

Noi, cum amū dice...

Êra cărturarii și phariseii din Cara iflac, în loc se se invesselēscă de cinstea acêsta împērătēscă, de care nu s'a bucuratū Cara iflacul nici în fericitele vremi ale phanarioșilor, — căci nici atunci nu li se acordasse autoritășilor cara-iflace dreptul obligatoriū d'a se numi ottomane, — făcutus'au focu, resculalu-s'au, hainitu-s'au împotriva imperialei și vizirialei milostiviri...

Ba merseră ancō pin'a amenința pe prē puternica împērăția... sciiți cu ce? — cu căculele, negreșitū, celle rōse de molit ale feld-mareșalului Bum-bum!

Bum! Bum! Bum!

Sunați trōmbe, batteți tobe, resunați famfare, bubuiți tunuri, se s'auđă preste mări și preste țeri, despre hainicul zavergiiilor din țerra acêsta, se vedă domni și împērății cui se află dată țerra pe mână, astă-đi când noi, cei cu tradiționalele capete pe tipsii, furamū allungați cu sabiă de focu, și ancō suntemū urmăriți cu urgiă... fōră ca pinō astă-đi v'unū cabinetū măcar se pună nă vorbulița bună pentru noi...

Bum! Bum! Bum!

Sunați trōmbe, batteți tobe, resunați famfare, bubuiți tunuri, faceți larmă mare... Pōte că numai ast-f-l, ca și la 48, oștirile împērătēscē suzerane veni-vorū se vē allunge pe voi strebălașilor, se vē exterminate pe voi deșuchiașilor, și se ne adducă pe noi la matea nōstră de unde prin apostasia cellor cincē-millione de găgăuți amū fostū allungați...

În ceea ce privesce pe marele partidū liberalo-naționalo-conservatoro-votatoro - bătătorū, suppunemū, confidențiale, guvernului padișahului, că Românii, acum ca și la 48, dau focuri culcați pe pământū, și prin urmare la pământū se se indrepteza armele împērătēscē...

Spus'amū la 48 majestății-selle sultanului secretul acesta și profitat au oștirile majestății sellē sultanului la 48 de acêstū secretū; spunemū la 76 același secretū, majestății-selle sultanului și profita-vorū la 76 oștirile majestății-selle sultanului de ne vorū da cređemēntū și de astă dată...

Și trebuesce se ne cređă majestatea-sa sultanul pe noi cari, scie bine, că nu glumimū cându e vorba d'a trada!...

La pământū deci, la pământū ochiți majestate, și se va sdrobi la pământū tot vrăjmașul și pismașul... **Titi.**

CANTECUL UNUI POSTULANT

Lăsați gluma, lăsați joculū
Și vē blestemați noroculū,
Căți aveți noroculū prostū
Sē vē lase fără rostū.

C'avemū legi și libertate,
Astea-sū fleacuri coronate :
Numai ceea ce e'n mână
Poți se diceți că nu'i minciună!

D'oiū striga în gura mare
Pentru-a patriei scăpare,
Folosit-amū eu ceva,
Dêcă postū nu voiū avea?

Că'mi veți spune că din țeră
Libertatea o se pieră,
Mē întrebū : ce-amū înțelesū?
Și cu câte m'amū alesū?

Dați dêru naibiū gluma, joculū
Și inhățați-vē noroculū,
Căți aveți noroculū prostū
Sē vē lase fără de postū.

Suntū sătulū de calicie.
Posunarulū meū o scie!
Suntū sătulū de vorbe late
Și de fapte lăudate.

La guvernū ori-cine fie,
Republică, dinastie,
Eu primescū, și netocmitū,
Sē mē vedū chivernisitū.

Alb sau roșu, dēu! nu'mi pasă:
Punga mea să fiă grasă:
Bine, rēu : facă ce-orū vrea,
Mie funcție se'mi dea;

Că de nu, întorecū joculū
Și'mi mai scot din mine focul,
Înjurandū, de tristu'mi halū,
Fie chiarū și prin jurnalū.

Cu principii, cu partită
'Mī-este inima lihnită.
De cându crucea portū mereū,
M'amū uscatū ca ea și eu

Așa dêră se se scie
Că uă lege 'mī place mie :
Eu se fiū egetū-begetū,
Omulū sfântului bugetū.

Eu lasū gluma, eu lasū joculū
Și mē ducū să certū noroculū
Ca se'mi facă vre-unū rostū,
În v'r'ua funcție se'u postū.

DEPEȘĂ TELEGRAFICĂ DIN RAMIDAVA

Voea Râmnicului, iarū egyptiano-serbo-mocănescū a datū ortu popi, caraghioșilor redactori Vlăduțoglu, Scatachevi și Tuțuencescu le a secatū vana. Pogribania s'a făcutū cu totū decorum cuviinciosū.

Doctorul Cnoblauch revisorele de pristăviți a liberat cavenita teșcherea, doi creștini blagocestivi Popescu și Pecetesou, au trasū clopotele. Simandicosa Margasia a zugrăvitū colivă-Carulū funebru a fostū trasū de unū țapū, d'o bufnă, de unū cotoiū și de unū dihorū; plângătōrele se'u jelițōrele s'au jelițū bătendū și pepturile se'le. Primarul a datū doă tunuri în semnū de condoleanță pentru pristăvirea vocei Ramidavei, Candiotu și unū maiorū brunetū au leșinatū de trei ori și suntū în mare doliū Comercianții au închisū trei nopți de-a-rēndu ușile prāvălielorū banchetandū și chiindū pentru apoteosa și trecerea la nemurire a repositēi Vocei din Ramidava.

Radul lăutaru (cu banda sea) fiind cam chefalitū ia trasū în locū de marș funebru, posnașa arie. De trei zile batū la portă și tu dormi, dormira 'i murtă. Rabinulū din Focșani și Hahamu Herșco din Râmnic au finutū câte unū logoșū funebru, de asemenea staroste de zarzavagi sârbi, chirū Ristache Ivanciu a finutū voroavă (a bogoslovitū) totū pentru pristăvirea pomenitei gazete, pină chiarū și Bașu Dănciuculū gâșperilorū din Flămânda, vâtafulū Drăgulinū emoționatū de căpiala egypteanului Vlăduțoglu 'și adună tōtă sciința și elocința faraonēscă dicendū 'i să traesci mo Ianachi, dacă nu 'i puterintă ce chichirezi gâlcivă

Precumū puteți vedea mucalētica și zefineaoa se'u amalgamatū cu tragiculū și lugubrulū.

Publiculū care a asistatū la acêstă tragicocomico-bufonă procesiune era în cea mai mare nedomirire nesciindū dacă trebui să ridă se'u să plângă.

Pentru conformitate.
Argosu.

BUCHETU DE CALETORIA

A. E.

Scumpū buchetū, florī peregrine!
Dintr'unū locū prea fericitū,
Unde zile dulci, senine
Liniscitū eu amū trăitū;

Imi veți spune mie ôre,
Inima-î ce-a cugetatū,
Cândū frumōsa-mi visătōre,
Cu-a ei mână te-a formatū?

Nu? Gurița-'ți profumată
Vai! nu-mi mai vorbesce-aci.
Ca în sêra neuitatā
Din micuțulū meū Cilli.

Acolo, în verzi grădine
Trăiai veselū, umilitū,
Dêru pe mēsă aci la mine
Dorulū greū te-a 'ngălbenitū!

Cu-apă prōspătă, curată
În vanū cercū să preluagescū
Viēta-ți jună, delicatā,
Și profumu-ți celū cerescū.

Căci dia ți în ți mai pale
Florile 'ți cadū, se usucū
Și p'a mortii tristă cale
Îclinandū frunțea se ducū...

Undo 'i, unde acea verdēțā,
Celū profumū desfătătorū,
Cele vii colorī din fațā
Scumpū buchetū întristătorū?

Au peritū, s'au dusū, căci pere
Totū ce 'i fragedū pe pământū
Unde viēta lacrimī cere,
Ș'orī-ce lacrimī unū mormēntū.

Cum în timpuri departate
Cei anticī, pioși părinti,
Conservau, cu scumpătate.
Cenușa celorū iubiți,

Ast-felū eu, buchetū, din tine
Uă foiță voiū păstra,
Êrū cu lacrimī și suspine
Restulu tēu voiū îngropa.

Și din noi cândū fie-care
Nu va mai fi pe pământū,
Cândū uități și 'n nemiscare
Vomū zăcea într'unū mormēntū,

Ah! atunci, versuri iubite,
Buchetulū meū re'nviați
Ș'alte inimī fericite
Cu elū dulce îmbătați.

Ah! atunci, versuri duiōse,
Scumpū odorū din dorulū meū,
Amintitii lumī voiōse
C'amū trăitū uă-datā eu;

Și eu, și aceia care
Sémână în cale-mi flori,
Totu cu mâni tremurătoare,
Cu ochi dulci, lacrimători!

Pin' atuncia, versurile,
Sufletul meu ascultați:
Faceți-vă rândunele
Și ca dorul meu sburați.

Duceți tristă, d'eu cu credință,
La anu'i feciorescui,
Multa mea recunoscință,
Sinceru'mi amoru frățescui.

Viena, 1873 Octombrie.

D. Ursianu Valerianu.

CARTE DESCHISĂ

CATRE

JIDOVIMEA DE LA NOI

Jupiniloru Tirtan,

Nu mai avem nevoie să spunem deca sunteți omenii lui Dumnezeu s'eu ai lui Ucigă'lă-toca. După perciuni, după barba-vă cea ascuțită, după apucăturile v'ostre cele oneste, vă cunoaște ori-cine de cât colo. Ș'a pot însuși Dumnezeu Iehova, de iubiți ce i-ați fostu și i sunteți, v'a blestemată să fiți răspândiți peste totu pământulu și s'aveți rolulu de lipitori și de năpirci pentru cele-lalte popore. La noi Români ați venit de multă vreme și, pe nesimțite, ne-ați suptu ca șerpii de vecuri întregi.

Nimicu însă nu e mai nobil și mai prețios în voi, de-câtă rara calitate a recunoscinței. N'a fostu calomnie nerușinată în contra țerii unde v'ați îmbuțat de bani, n'a fostu ocară infamă 'n contra guvernului, armatei și instituțiilor s'ele, n'a fostu mișeli nedemne comise 'n contra caracterului națiunii române, la care voi să nu fi contribuitu cu măriniție și cu totă ânima.

Cându a'ți fostu mai în pace, atunci a'ți strigat mai tare: ghevald, sunt persecuți în România! Ne înecă în Dunăre! Ne împuşcă pe strade, ne gonesc din comune!

Cându noi am fostu mai liniștiți, atunci voi ați fostu mai provocatori, injurându-ne, batjocorindu-ne ca pe nisce rei făcători.

Vă mulțumim d'atata prietenie. Vă mulțumim cu atata dragoste, în câtă, de v'am putea stringe pe toți în brațe, pe toți v'am împământeni prin cimitirurile din țera.

Scim cum ne-ați servit la 1848; scim cum ne-ați servit la 1866; scim cum ne-ați servit și la 1867—1868, și la 1869—1872. D'eu ca ați ba! Abia vedurați că jafulu nu vă mai e pe mâni, și 'ndata v'adunarați la Paris, la Londra, la București, la Iași, pretutinden unde Iehova v'a blestemată să vă v'ersați balele veninoase. Și cu guri negre vă năpustirați asupra-ne, sbierându, prin gazete, prin broșure, prin adunări, că noi barbari ucidem a v'ostă rasă de progres și civilizare.

Prin caricaturi ne mînjiți armata, zugrăvind'o ca călei de strade, ca ucigători cu petre. Voi, care a'ți ucis cu petre pe apostolulu Stefan, voi ne credeți Jidovi și ne represintați omorindu-vă cu petre! Vă mulțumim de recunoscința ce ne arătați: vă mulțumim!

Ne-ați șterfelit soldații, în *Le Monde illustré*, ca pe nisce furioși desmetici; ne-ați învinovățit, prin cărți clandestine, ca mănăcători de omeni; ne-ați rușinat prin elefiri și insulte. Vă mulțumim, Jupiniloru Tirtan! Ênsă să nu credeți că vă vom lăsa fără dobândă, pe voi care prin dobândă ne-ați săracit. Cu usură vă vom plăti, cându va sosi ziua socotelilor. D'o-camdată înregistrăm a v'ostă noblețe, a v'ostă recunoscință, a v'ostă iubire către pământulu ce v'a îngrășat, către țera ce v'a

ocrotit, către omenii ce v'au adăpostit. La vreme, ne vom socoti cu de-amănuntulu și... Dumnezeu Iehova să vă protegă demania ce i-ați provocat în Egiptu, cându cu 7 rane v'a bicuit. De 7 ori 700 de ori ne-ați pedepsit și ne-ați călcat în piclăre. Fie ca cu dobândă să vi se plătescă a v'ostă grațitudine!

CARTOFORULU

Pentru ce banditulă să stea la 'nchisore,
Iară cartoforulă numai prin saloane?
Care'i diferința în a loră onore?
Unulu pradă-o pungă, altulu milioane.

*

Pină cându prosticulu, o societate!
Veți privi astu vicu tot indiferentă?
Nu veți că lovește în moralitate?
Pentru astă faptă, poți fi indulgentă?

*

Dar ce zicu eu? vicul. Am greșit. E crimă.
Crimă; căci junimea, a țerei speranță
Prin cărți pierde-avere, onore și stimă,
Pierde totu în fine; pină și viață.

*

Hoțul te pândeste, s'atine 'n potecă,
Hoțaritu pe mörte s'o dea, s'eu s'o ea
Adese-ori pierde, de unu glonte pică,
Și dreptu totu căștigulu, alu s'eu singe bea.

*

Pe cându cartoforulă, te ademnește,
S'ți dai moscenirea, totu ce ai și n'ai,
Tot glumindu te pradă, glumindu te goleşte,
Și glumindu, te face mörtea ca s'ți dai.

*

Câte de aceste, amare exemple
N'am vădutu, nu vedem în societate?
Averi colosale, persoane nu simple,
Ca prafulu din cale, stinse spulberate...

*

Multe victime astăzi, plângu și greu suspină,
Cu copii alături, în nevoi trăind.
Casa loră avută, de miserie plină
A loră mume veduvi, chiar cerșetorind.

*

La priviți din contra pe celu cartoforu,
Cum se resfățeză prin daru infam.
Cărțile crează censu de senatoru;
Averea'i e mare, casa de Avraam.

*

Fie.—Morală strigă; că unu cartoforu,
E mai hoțu în lume, de câtu fu Bujoru. (1)

(1) Crudulu hoțu alu Moldovei, executat prin streang, în érmăroculu de la Frumosa pe movila Sarandi la Iassy în an. 1807.

O LACRIMA

ÎN MEMORIA DOMNISOAREI A. B...

Non la conobbe il mondo mentre l'ebbe.
Conobbi'o, qu'a pianger qui rimasi.
Petarca (Sonetto LXVI).

I

Da!.... frumosa copiliță, trăi câtu o viorică
Ce în dimineața zilei pe o vale înflori;
Ș'apoi aplecându'și fruntea pe o altă florică,
Surióra ei iubită, ca unu glas în vântu peri!...

Și nici Sorele vr'o dată în lumina'i aurie
N'a scaldat un chip mai nobil, și mai pur și mai senin;
Și nici ale serei bore ce alergu prin flori s'globie
N'au trecut p'un senu mai gingașu, mai cersu și mai divin.

Cându cu sora sa duiosă vinea noptea să admire
Milioanele de candelă animate în azuru,
Cu dulci imnuri pietose și prin canturi de iubire
Adora Dumnezeirea cu-alu naturei linu murmur.

Éru cându Aurora plânge peste valea înflorită
O vedem eu totu d'a-una împletind cununii de flori;
Și cându întâlnea în jocu vre-o flóre ofilită [dor,
«Ca parfumu'i»—dicea densa—«mă voi duce mâine 'n

Vai! citea viața în flóre și speranța sa pe Ceruri,
Cându c'o aripă d'aramă sorta stinse ziua sa!
Și ea lină și tăcută ca o rață din Eteruri,
Lasă 'n lacrimi surióra'i; îngânându: «Nu mă uita!...»

II

«Cinci-spre-dece ani» p'o piatră învelită 'n viorele
Ați ascunde a ei v'ersă, ani de visuri și d'amor!...
«Cinci-spre-dece ani» pe ceruri citese noptea printre stele
Unde chipu'i mi s'arată ca unu ingeru zimbitoru!...

Ș'atunci ochii mei se 'necă d'unu torentu, d'amară jale;
Și din inimă mi se 'nalță unu doru tristu ca din pământ;
Și mă 'ntreb: alu ei sufletu, tôte grațiile sale
Au fostu numai răsărite se 'nfloréscă p'unu mormentu?...

S'eu din ceru ea fu trimésă cu vr'o tainică solie
Ca prin forma ei divină să revelu pe Dumnezeu?
Și d'o dată să dispară ca o rază purpurie
Ce se duce să se pérđă, să se stingă în Empireu?

.....
.....
.....

Oh! misteriosă lume eu jelesu a ta ursită!...
Știți tu ce se face flóreă ce în zori a ofilită?

Unde mergu zefirii serei? Unde rađa d'aurită?
Unde sboră 'n zori zilei visulu nostru fericitu?

S'eu, d'ntreb d'a mea speranță, s'eu în ce locu se adună
Sufletele care sboră și iaă calea către ceru,
Tu mi răspunđi numai prin vocea Veciciniei ce răsună:
«Josu, Trecutul și Neantul; susu Vecie și Myster!»

III

Cununată cu flori albe din grădina nemurirei,
O vedu noptea printre vise coborându din Empireu;
Vine-adesă de culege lacrimile suveniru,
D'eu cându zorile s'arată. sboră către Dumnezeu,

Umbră tainică și sfântă! Geniu blându alu Inocenței
Ce pe aripi imortale străbați spațulu Cerescu,
Te coboră și mi arată în lumina dimineții
Calea sufletelor pure; ca să viu... să te 'ntălnesc!....

Bucurescu, 1874 Aprilie.

Dimitrie Eliescu.

CALUGARITIA

De cându suntu la monastire
Ca mirésă lui Christos,
Dup'a lumii fericire
Alu meu sufletu e setosu.

Și, prin postu, prin rugăciune
Pe duhovnici îi impacu;
Prin amoru și fapte bune
Catre raiu carare 'mi facu.

Celul ce mă curtenesce
Nu potu să mă 'mpotrivescu,
Căci scriptura'mi poruncesce
Pe miloși ca să tubescu.

C'o s'ajungu uă muceniță
Este lucru cunoscutu,
Căci cu calda mea guriță
Pururea la sfinți sarutu.

Maica starița imi cere
Sufletu blându și capu plecatu,
Alu meu sufletu vrea plăcere,
Căci e ténér și 'nfocat.

Déc'oru fi pécate grele
Tôte câte-amu săvêșitu,
Sa'și dea s'ema pentru ele
Cine m'a calugéritu.

CURIERUL GHIMPELUI

Cu numărulu presinte espirându cea mai mare parte de abonații, rugăm pe persoanele alu căroru abonamentu espiră și căroru li s'a scris, să bine-voiască a răspunde câtu mai curénd apelulu nostru, pentru a nu întâmpina intrerumpere în espedierea foiei care va urma imediatu după acestu număr, precum am notat prin acelu apel.

Cu acestă ocaziune facem cunoscutu precum ca să se scie, că în curéndu vom d'aru Draculu partea ce i se cuvine. adică pe toți aceia ce ne-a frustrat de dreptulu și munca noastră, cari își facu o glorie furându prin violentă dreptulu omului. Hoțul de codru pentru a fura se espune, și cu pučinu norocu poți scăpa punga, pe când cei de salone prin vicieșugă te face de'i dai singuru punga, fiind-că omulu onestă din pécate crede lesne la onestitate.

A! amice, cum se pôte să te înșele și să nu'ți plătescă abonamentulu?

Te rog, dă mi mie o listă, să'ți facu căți-va abonații printre amicii mei, și înscrie-mă și pe mine pe unu anu, și speru că peste o săptămână să'ți trimitu lista cu abonații ce voi face, dimpreună și cu abonamentulu meu.

Trece săptămâna. luna, anul, îi scrii de câte-va ori, d'eu D. este onestă și nu se înșește nici a'ți respunde. Vinu reclame de la ore-care persoane că a plătitu abonamentulu și nu a primitu nici unu diaru. — Scrii domnulu marelui onestă și infocatulu patriotu, că lumea reclamă că, le-a iuat bani pe abonamente, d'eu onorea sa nu se sinchisește, din contra, el se silește la o altă redacție, totu cu protestațiuni de omu onestă, ca s'o pingelească și p'aceea.

Unu altulu îi espiră abonamentulu. După regulă îi suspendă trimitearea diarulu. Se supără focu pe redacțiune că nu l'a creditat pentru câte-va zile, ceréndu să'ți trimitu diaru și că peste puține zile va veni negreșit s'eu va trimite costulu. Ba mai trimite diarul și d-nulu cutare de la care am primitu plata pe unu anu. Îi trimiți și unuia și altuia, d'eu în zadar, că onestulu domnu onestă, onorea nu'ți permite nici să plătescă, nici chiaru să'ți răspunđă la scrisorile ce'i adreseși.

O altă infamie. Unu amic vine și'ți dice: te rog, trimite diarul d-lui cutare și fi sigur de plată, la casă cându nu va plăti, voi plăti eu pentru el pe un anu s'eu doi, fie și trei.

Scrii de mai multe ori amiculu pentru plata abonamentulu amiculu s'eu, scrii acestuia, însă nici unu răspuns! În-tălnesc din întâmplare la o cofetăria pe adevératulu datornicu, îi amintesc că'ți datoréză 56 lei de exemplu, acesta protestéază că este prea onestă, și că nu va fi elu care să se murdărescă cu o asemenea miserabilă sumă ca unu miserabilu, d'eu cumu o să plătescă, de ore-ce nici nu a auditu de unu astu-fel de diaru, veđi d'eu domnule că nu pot plăti lucru ce nu am primitu.

Scrii persoanei prin care i se trimitea diarul. Acesta afirmă, ba și cu martori, că domnu în cestiune primea regulat diarul, și cându nu venea singuru să'l ia, trimitea pe o rudă a sa delu primea. Îi scrii, d'eu domnulu care de sigur se cunoscuse că este unu miserabilu nu a voit să răspunđă, căutându să înșele și pe alții ca să pótă lăsa o bună moștenire copiiloru, adunată prin astu-fel de miserii.

Vedeți și judecați, iubiți cititoru, cauza ce ne face a nu mai trimite diaru la nimeni după espirare pe credit, ca să nu a-jungem a ne mai mânji colonele cu publicarea numelu lor. Căci deca dumnealoru nu ținu la demnitatea loră personală, noi ținem și la noi și la demnitatea diarulu nostru.

La anul și la mulți ani cu bine.

PARTEA I.

— Aide eșii, mâncați și creșteți în aceste idei ca să fiți folositori semenilor voștri.

Bucățica e de minune care din aceste două animale o va păpa?

— E, nene Salisburlit, așa e că Constituțiunea otomană e minunată?
— O! Es, chind și otomanii sint la noi.